

EVHARISTIČNA MOLITEV

Med povzdigovanjem in spremenjenjem se morda marsikdo vpraša, katera drža vernika je v tem trenutku najprimernejša : ali naj gleda hostijo in kelih in zmoli kratko molitev npr.: O, Jezus blagoslovi me ... in se trka na prsi? Ali naj se v mislih zahvali za dar odrešenja?

Odgovor je tak, da je primerna vsaka oblika, le priti mora od srca in z iskrenim razpoloženjem, ki naj spominja na cestninarjevo ponižnost in zavest nezaslužnosti.

Evharistična molitev, ki jo je med povzdigovanjem duhovnik dolga stoletja molil tiho, latinsko vsebuje posvetilne besede, ki jih je Jezus izgovarjal pri zadnji večerji. Duhovnik jih izreka počasi, naglas in razločno. Vrh evharistične molitve je vzklik: SKRIVNOST VERE! In odpev: Tvojo smrt oznanjamo ..., Kadar uživamo ta kruh ..., Reši nas Odrešenik ... Vidimo da so odpevi, oziroma odgovori različni, v vseh pa je izraženo navdušenje vernikov in hvaležnost za zveličanje Kristusa. Sveti Avguštín je poudarjal, da Bog deluje tako danes, kot je deloval v preteklosti. Evharistične molitve so lahko različne, vsem pa je skupen spomin živih in rajnih ter klicanje Svetega Duha, kar duhovnik nakaže z iztegnjenimi rokami nad darovi in z izgovarjanjem posvetilnih besed.

Zaključni del evharistične molitve je malo povzdigovanje. Takrat duhovnik dvigne darove na oltarju in izreče: Po Kristusom, s Kristusom in v Kristusom. Verniki odgovorimo Amen. In če smo ob evharistični molitvi zbrani ter jo pozorno spremljamo, so naši odgovori resnična zahvala za skrivnostni dar odrešenja.